

[Erik Holst.]

Den 10. august fik udvalget fra energiministerens, den daværende handelsminister, et brev, hvori man klarlagde, at der var to hovedspørgsmål – der var flere – men i hvert fald to vigtige spørgsmål, som man fandt det nødvendigt at undersøge yderligere, før en endelig beslutning blev taget. Det var både prioriteringen af samfundsressourcerne og navnlig de problemer, der knytter sig til en betryggende opbevaring af radioaktivt affald. Mener hr. Ninn-Hansen i fuldt alvor, at vi i dag skulle bakke op bag et forslag, der siger: nu begynder vi at etablere kernekraftværk i Danmark, til trods for at hverken det ene eller det andet spørgsmål er blevet klarlagt for energipolitisk udvalg? Med hvor stor alvor mon man så vil betragte vore fremsættelser af lovforslag her i folketinget ude omkring i befolkningen? Jeg tror, det er med meget lidt alvor.

Det forbavser mig også, at hr. Ninn-Hansen ikke lige kort kommenterede den vurdering fra energirådet, at den udsættelse, der skyldes, at disse vigtige spørgsmål bliver yderligere undersøgt og muligheden for en nordisk løsning også går med ind i billedet, ikke behøver at skabe et større problemkompleks med hensyn til tidsfølgen. Energirådet, der har haft alle oplysninger, alle vurderinger og alle synspunkter tilgængelig, mener altså ikke som hr. Ninn-Hansen, at det betyder en varig ændring af energiplanens tidsmæssige følge.

Det at karakterisere forskellige udtalelser og fremsættelser med nedvurderende udtryk ligger mig ret fjernt, men jeg må måske dog lige til allersidst minde om, at det var den samme ordfører for det samme parti, der for ikke ret lang tid siden foreslog, at man skulle udsætte ikrafttræden af elforsyningsloven, der muliggjorde en etablering af kernekraft, såfremt denne lov ellers var blevet vedtaget. Når man fremsætter disse to lovforslag på omtrent samme tidspunkt, kan man ikke have ment ret meget med nogen af dem.

Lone Dybkjær (RV):

Handelsministeren nævnte, at regeringen – og det har vi da også tidligere fået at vide – havde to hovedgrunde til at udskyde beslutningen om atomkraft i sin tid, nemlig de samfundsøkonomiske investeringer og spørgsmålet om affald, og jeg sagde, at vi var enige med regeringen i, at det var to meget vigtige spørgs-

mål at få belyst, men at vi derudover også havde nogle andre synspunkter, som jeg ikke da ville komme frem med, idet jeg i stedet for fremhævede det arbejde, der foregik i Sverige.

Jeg synes, man skal lægge mærke til – og når jeg går herop nu, er det, fordi jeg synes, jeg har fået det yderligere bekræftet i dag – at den afgørende forskel mellem det arbejde, der udføres her i Danmark, og det, der vil komme til at foregå i Sverige, er, at man i Sverige ønsker at opstille alternative planer, så man har noget at vælge imellem. Jeg er på grundlag af de udtalelser, der er faldet her, blevet lidt bekymret for, om vi egentlig får noget at vælge imellem, og jeg vil derfor spørge handelsministeren, om vi faktisk får nogle ting at vælge imellem, f. eks. en energiplan med atomkraftværker og en energiplan, der ikke er bygget på atomkraftværker. Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan fremlægge sådanne planer, for hvis man er så overbevist om, at det er så dejligt med atomkraftværker her i landet, må det dog være nemt også gennem planer at overbevise os andre og befolkningen.

Så sagde hr. Arnfast, at det svenske udspil – og her tænkte han på, at man havde foretaget opladning i atomkraftværker i Sverige, også efter at den ny regering var tiltrådt – for ham viste, at en hvilken som helst ansvarlig regering måtte tage stilling til spørgsmålet om atomkraftværker. Ja men det er da klart, at en hvilken som helst ansvarlig regering må tage stilling til spørgsmålet om atomkraftværker. Men spørgsmålet er i virkeligheden ikke særlig relevant; det afgørende er, på hvilket grundlag regeringerne ønsker at tage stilling. Den svenske regering har altså ment, at grundlaget var for ufuldstændigt dels til at stoppe et allerede igangværende program, dels til at lade det fortsætte, uden at man fik belyst tingene nøjere. Det er det, man har villet gøre, og det synes at være fornuftigt. Jeg synes, at det kommissorium og det udspil, der er kommet fra den svenske regerings side, er udmærket, og at vi burde lære noget af det også her i Danmark.

Hr. Ninn-Hansen rettede ikke specielt skytset direkte mod mig, men mod atomkraftmodstandere mere generelt, da han talte om nulvæksttilhængere o. lign. Jeg har også oplevet folk her i salen fra andre partier, der har været langt værre i deres argumentation, end hr. Ninn-Hansen var i dag, men jeg synes alligevel, man skal holde sig lidt til, hvad både